

aliquid fabricare, quia per corpus operantur, xxxvii, 426.

CREATOR. Quisnam creator solus est, xxx, 270, 277, 278. Solus Deus potest esse creator exsibiliter nature, v, 465, 468. Creator nullo modo vitiorum offensione vituperandus, et omnium naturarum consideratione laudandus, rrr, 68. Creatori nihil in creatura coaeternum, *ibid.* 89. Creatoris omnipotentia, v, 469, 470. Creatoris opera quam admirabilia, xv, 26. Creator est omnipotens virtute sapientis, non potentia temeraria, v, 470. Creatoris omnipotentia est causa subsistenti omni creaturae, v, 269. Iuste Creator laudatur in omnibus quae fecit omnia bona valde, *ibid.* 397. Qui mutabilia et temporalia non commutabilibus et temporalibus motibus condidit, multum est vel tenuiter sapere, xli, 163, 164. Creatoris gradus ad Creatoris cognitionem, xxv, 162, 163. Creaturam non amemus neglecto Creatore: sed creaturam attendamus, et laudemus Creatorem, xx, 235.

CREATURA. Idem: esse quod genium Ariani existendunt, xxx, 28, 390. Creatoris proles non est creatura, *ibid.* 300, 301. Creatoris proles omnino est illi aequalis, *ibid.* 303. Creatiois beneficium, xvii, 392. De creatura tria scienda, quae eam fecerit, per quod fecerit, quare fecerit, rrr, 362. In creatione quam admirabilis sapientia Creatoris, xxviii, 539. Creatiois opera non videri debent incredibilia, rrr, 408. Universam creaturam Deus non per aliquam creaturam, sed solus fecit, xxi, 259. Nihil nascitur, si non id operetur Deus, xi, 467. Creatura nulla est, quae ab Omnipotente non creata sit, xxvi, 22. Scriptura non praetermisit aliquod genus creaturae in historia creationis, v, 340, 341. In rei natura est, ut quid esse possit; ut futurum sit, nonnisi in Dei voluntate, *ibid.* 308. Creatura iudicque clamat: Deus me fecit, rrr, 348. Creatura demissa, *ibid.* 356. Creaturae mor earum, est species earum, xxv, 233, 234. Creatura universa habere se praestantissimum conditionem proclamat, xxxi, 44. Creaturae quaevis nihil esse possint sine Deo, non sunt quod ipse, xxv, 81.

CREATIO. Ex nihilo Deus fecit omnia, iv, 344; xxv, 294, 328, 329. Quae, xxviii, 82. Contra eas qui sequebatur nihil fieri posse aliquid, i, 349. Creaturae non de Dei natura, sed de nihilo facta est, v, 112. Creaturae ex nihilo factae, non de Deo, xxxix, 262. Creatura quomodo ex Deo, xxxiv, 322. De nihilo factum esse, idem ac naturam Dei non esse, xxxvii, 379, 380. Omne quod fit, et a quo fit per esse non potest, xxxviii, 3. Creaturae in se habent naturae suae terminum, quo non sint quod Deus est, v, 278, 279. Creatura non est Deo consubstantialis aut coaeterna, v, 112. Creaturam nec a Deo alienam esse, nec tamen ejusdem cum illo substantiae, ex Paulo ostenditur, xxxi, 263. Creatura quomodo a Deo facta, non de Deo genita, *ibid.* 244. Creaturas omnes ex sola bonitate sua condidit Deus, non ex indignitate, xxv, 363.

CREATURAE IN DEO, v, 323. Creaturae quaecumque in Deo vita sunt, *ibid.* 508. Quomodo, *ibid.* Creaturae non in se, sed in Deo vita sunt, *ibid.* 322. Quis vita sunt, *ibid.* 323. Quae facta sunt, in Deo sunt meliora; quia ibi veriora, aeterna, et incommutabilia, *ibid.* 324. Omnia priusquam fierent, erant in notitia facientis, *ibid.* 323. Creatura antequam fieret, vita in eria sapientia Dei, xxv, 415, 416. Creaturae in ipso Dei sapientia, v, 235. Creaturae quomodo in Dei sapientia ante creationem, xxxi, 467. Omnia antequam facta apparent, semper in Dei sapientia facta mansisse docebat Priscilianista, *ibid.* 436. Quomodo hoc recte intelligi possit, *ibid.* 467. Creaturae omnes virtute et sapientia Dei conditae, *ibid.* 305. Quomodo facilis sapientia efficacissimus motus est, tam facile Deus condidit omnia, v, 296. Creaturae omnes in Dei Verbo, xv, 413. Creatura quaelibet, praeter lucem, primo erit in Verbo Dei, deinde facta est in cognitione rationalis creaturae, postea in genere suo, v, 201, 202. Creaturae aliter se habent in Verbo Dei, aliter ut primitus a Deo conditae sunt, aliter ut nunc, producantur, *ibid.* 320.

CREATURAE OMNES A DEO PER FILIUM SUMM FACTAE, xxxi, 294. Patris jussu ut fierent omnia, non est nisi Verbum

Patris per quod facta sunt omnia, *ibid.* 466. Quae est causa in creatione commemoratio facti Filii, modo ut est principium, modo ut est Verbum, v, 162, 163. Opinio quorundam, Deum verbo fecisse omnia, et tanquam praestantiorum ceteris hominem suis manibus fecisse, refutatur, vii, 368. Deus per Filium in unitate sancti Spiritus universam creaturam constituit, v, 111, 112, 150. Creaturam qui negat a Deo Patre per Filium in bonitate Spiritus sancti de nihilo factam esse et mutabilem, sacrilegia de Deo dicere cogitur, xxxi, 361.

CREATIO MUNDI, opus totius Trinitatis, xxviii, 104. Omnis creatura a Trinitate creatrice habet esse speciem et ordinem, in creatura vestigia Trinitatis, xxv, 545. Sanctissima Trinitas insinuat in inchoatione et perfectione creaturae, v, 164, 165. Creaturae spiritualis principium est aeterna sapientia, v, 163.

CREATURAE NON ANTE SAECULA, sed a saeculis facta est, v, 328. Argumenta quibus creatio naturarum in tempore impugnatur, xxvi, 243. Solvuntur, *ibid.* 244. Res mundo novas facere, et mutabilem voluntatem non habere, Deo non est impossibile, *ibid.* 249, 250. Aliquid jam de nihilo fieri violentum est velle monstrare, v, 480. Principium Genesis de creatione caeli et terrae, varie sumi potest, *ibid.* 158. Omnia simul creata sunt, *ibid.* 130, 136, 304, 313, 314, 316, 317, 318, 319, 434. Quomodo itaque sex dies narantur, *ibid.* 297. Et singulis diebus singulae tribuuntur operationes, *ibid.* 130, 131. Creatura sunt omnia simul in rationibus creaturae spiritalis, *ibid.* 137. Sive cognitione creaturae spiritalis ceterae creaturae non facta sunt, *ibid.* 283. Creaturae qui ratione a Deo et ab Angelis nuncantur, *ibid.* 226. Altera nota est Angelis creatura Dei, altera nobis, *ibid.* 308. Mens nostra non est idonea creaturas videre apud Deum in ipsis rationibus quibus factae sunt, *ibid.* 225. Creaturas non tam facile novimus, quam Deum, quare, *ibid.* 110. Creaturas in Verbo Dei et in prima creatione non per sensus novimus, sed ex divina auctoritate credimus, *ibid.* 320. Creaturae plures nobis ignotae, *ibid.* 326. In creaturis mane significat earum

speciem, *vespera* earum privationem seu defectum, *ibid.* 138. Cognitione creaturae in se ipsa faciebatur vespem, *ibid.* 288. Non incongrue tamen dicitur dies sub aliquo respectu, *ibid.* 285. Creatura habet in se vespem, non in Deo, *ibid.* 276, 277.

CREATIONIS OPERE SEXTO DIE consummata et adhuc inchoata, quomodo, v, 295, 296, 350, 446. Unus tantummodo dies creatus, cujus repetitione multi qui dicuntur dies praetererunt, *ibid.* 281, 288, 301. Ordo creationis rerum per connectione causarum, *ibid.* 309, 310. Cur certis diebus certa opera acta sint, *ibid.* 208, 209. Initium creaturae in quiete Creatoris, mane septimi diei significatum est, *ibid.* 279. Non apparet quando dies septimus fuerit creatus, *ibid.* 281. *Fide* Deus, in die septimo creationis, plenitudo et requies commendatur, rrr, 52. Creatiois dierum numerus, mysticus, *ibid.* 57. Quomodo condita sunt, quae temporalibus intervallis manent ad pergenda quae suo cuique generi competunt, v, 236. Reversio creatioe prima facta est sine corporis mora, administratione non ita, *ibid.* 319. Productio et vicissitudo rerum quae jam fit, est explicatio saeculorum quae Deus universae creaturae indicit, *ibid.* 320. In creatura quae facta narratur sine intervallis temporalium morarum, distinctus mirabiliter ordo rerum invenitur, xxxi, 431. Creaturae genus duplex temporis non subiacens, xxv, 334.

CREATURE UNIVERSAE SPECIES nonnisi opere Dei formatur, rrr, 104. Omnia quae aut divina facta sunt, et utilitatem quandoque in se ostendunt, et speciem, et ordinem, xxx, 263. Creaturae habent mensuras, numeros, ordines suos, v, 238. Creaturae omnes gradibus suis conditae et ordinibus distinctae, xxx, 228. Creaturarum gradus, ordo, numerus cognatus a Deo ante creationem, *ibid.* 446. Modus, species et ordo, v, generalia 446. Modus in rebus a Deo factis, xxx, 252. Unde interdum dicitur malus modus, etc., *ibid.* 260. In creaturis est ordo rationis, ordo utilitatis, et ordo justitiae, rrr, 28. Creaturae omnes certis gradibus ordinate sunt, aut locorum intervallis,

ant meritis naturalibus, aut meritis præmorium atque ponarum, *xxix, 303, 318*. Quam mirabilis et diversa creaturarum pulchritudo, *iv, 295*. Unde creatura fornam accipit, *xxv, 363*. Informes penderent, si solam a Deo transissent existentiam, *ibid.* Creaturarum mira ordinatio, *xi, 461*. Creaturae omnes ordine quodam sequuntur, *xxx, 309, 370*. Creatio coeli et terræ, *xxv, 289, 291, 292*. Ut varie intelligitur quod Scriptura dicit de creatione rerum, *ibid. 354, 356*. Ut respondendum quærenti quid faciebat Deus ante coeli et terræ creationem, *ibid. 98*. Creavit Deus hominem per Verbum suum et per Verbum præteritum, *xi, 492*. Mirabilia sunt miracula creationis ideo insolita quia prima, *v, 405*. Creaturas omnes bonas esse adversus Manichæos, *xxv, 158*. Creatura omnis bona in genere et ordine suo, *xxix, 157, 158, 337*, sed non æqualiter, *quare, ibid. 336*. Cum omnia Deus fecerit, quare non æqualia fecit, *xxxviii, 27*. Deum de nihilo fecisse omnia bona valde, quomodo probetur, *xxix, 296*. Creatura ex nihilo facta, non de Deo, ideo non summe bona, *ibid. 315*. Creatura in tantum bona sunt, in quantum acceperunt ut sint, *iv, 445*. Ex corruptione creaturæ, et ex ipsa etiam vituperatione vitii, ostenditur bonitas naturæ eius, *xxvii, 381*. Creatura omnes ita sunt bonæ, ut etiam ipsas que cum vitiosis creaturæ, ratio bonas esse demonstrat, ipsorum quoque attestatione virtutum, *xxxvii, 474*. De bonitate creaturæ semper sumit argendi Manichæi, ut earum bonum Deum quod negant, fateatur autorem, *ibid.*

Creaturam quatenus laudant Catholici, *xxxv, 41*. Cur laudant Pelagiani, *ibid. 33, 38*. Pelagiani in laude creaturæ a Manichæorum errore sani videntur, sed alia sua pestilentia moriuntur: utriusque a Catholicis redarguntur, *ibid. 42*. Creaturarum vera laus, *xxxv, 390*. Creatoris opera quatenus laudanda, *xxxv, 293*.

Creatura Deo non comparate sunt; quoniam ab illo sunt: illi autem comparate, non sunt, *xii, 229, 436*. Creatura rationalis, quæ nullius malorum comparatione caret malum, non parvi boni

est, *v, 525*. Creaturarum defectum non fecit Deus, sed ordinavit, *ibid. 418*. Nihil homini secundum vitia corporalia, quod Deus nolit, *vi, 211*. Creatura omnis sponte peccavit, et inimica facta est veritati; sed ut merito puniretur, non sponte subjecta est vanitati, *xi, 492*. Amor Dei in opera sua ex beneficentia venit, *v, 164, 166*. Rebus que quotidie oriuntur condendis efficaciam virtutis sue adhibet Deus, *xxi, 163*. Creatus interius, extrinsecus adhibetur opera creaturæ, *xxx, 274, 275*. Si Dei se bonitas rebus conditis subtrahat, ad nihilum relabuntur, *xxxv, 199, 434*. Creatura sive corporalis, sive spiritalis, semper multiplici, *xxx, 360*.

Creaturarum subjectio Deo et sibi invicem, *vi, 205*. Spiritalem creaturam corporali Deus proposuit, *v, 435*. Res alias, præter hominem, quas creavit Dominus, sapientissima ordinatione sive bonis sive malis Angelis subjecti, *xxxvii, 285*.

Creatura spiritalis creatio, *xxxvii, 105*. Creatura spiritalis creatio, *xxxv, 365*. Creatura rationalis, quam magnum bonum, *xxix, 254*. Creatura intellectualis in Deo quietis habet locum, *v, 278*. Creatura spiritalis quam infra sua, unde patet, *xxvii, 369, 370*. Creatura in quantum est, bona est; in quantum deficit, se non de Deo penitam, sed ab ipso de nihilo factam ostendit, *xxviii, 205*. Cur deficient et mutabiles sunt creaturæ, *iv, 343*. Creaturæ omnes mutabiles, non quia a Deo, sed quia de nihilo facte, *xxxv, 124, 125, 130; xxxvii, 382*, et tamen sunt bonæ, *xxxvii, 404, 405*. Creatura corporalis per tempora et loca, spiritalis per tempora tantum intrari potest, *v, 434, 435*. Creatura intellectualis contemplatione veritatis omnia tempora excedit, *v, 168*.

Creatura rationalis quænam melior, *xxxv, 347, 348*. Creatoris participatione incorporeæ creaturæ rationales sunt meliores, *xi, 49*. Creatura spiritalis potest habere vitam informem, *quare, v, 165*. Informitas creaturæ est aversio eius a sapientia incommutabili, pulchritudo vero conversio ad eam, *ibid.* Creatura spiritalis est imperfecta et tenebrosa abyssus, dum ad Creatorem non convertitur, *ibid.*

159, 167. Creatura deserto incommutabili lumine in se oblectetur, ad illud autem conversa, fit lux, non in se, sed in Domino, *xxix, 330*. Quomodo creatura potest illuminari, *v, 159*, et dici lumen, *xxv, 365*. Creatura tunc illuminatur Verbi divini formam, eum ad Creatorem que substantia convertitur, *v, 164, 162*. Creaturæ intellectualis non cessat loqui Sapientia æterna, ut convertatur ad id ex quo est, *ibid. 161*. Creatura ad Creatorem suum non conversa, tendit ad nihilum, *ibid. 162*. Creatura, quia de nihilo facta est, quando peccat, potest ad nihilum vergere, quomodo, *xxxv, 301, 307, 311, 318*. Creatura rationalis enim Creatori suo dilectionis obedientia coheret, naturam suam in illius æternitate, veritate, charitate custodit, *ibid. 318*.

Creatura rationalis aut beata aut misera, *ii, 432*. Creaturæ rationales beatitudinum et miseriarum alternantes vires semper fuisse, semper fore, docent Origines, *xxvii, 229*. Creaturæ spiritalis felicitas et perfectio in quo sita, *xxv, 364, 366*. Creatura rationalis ita facta est, ut sibi ipsa bonum, quo beata fiat esse non possit, *xi, 49, 61*. Creatura rationalis aversio ab incommutabili bono, vitium et miseria; conversio vero, virtus et beatitudo, *ibid. 49, 61*. Recedenti a Deo, creaturæ in supplicium convertuntur, *xii, 476, 477*.

Creatura rationalis, aut mortalis aut immortalis, *ii, 432*. Creaturæ omnes ceperunt esse, sed alia desinunt, alia permanent, *xxix, 333*. Quod creatur in tempore, potest esse immortale, *xi, 334*. Creaturam nullam Deus conderec quam præserit futuram esse malam, nisi nosset quibus eam honorum verbis commodaret, *iii, 31*. An crudele sit, Deum creare quos scit esse damnandos, *xxxvii, 321*. Creatura nulla secundum se ipsam vivere debet, *iii, 166*. Creatura indigentia expellenda non sufficit nisi Deus, *ibid. 62*. Rationalis creaturæ verus cibus, solus Deus, *xxxvii, 495*. Creatura spiritalis cœlum coeli, *v, 167*. Universa creatura spiritalis et corporalis sepe cœlum et terra nominatur, *ibid. 209*.

Creaturæ sunt vestigia et motus Dei,

xxvii, 341, 342. In creaturis quomodo Deus continetur, *xi, 342*. Omnia opera Dei testimonium dicunt bonitatis et magnitudinis eius, *ibid. 518*. Creaturæ omnes laudant Deum, quomodo, *vii, 347; ix, 316; xii, 143, 146, 461; xiii, 417*. Creaturarum species, vocis sunt Creatorem laudantium, *vii, 347*. Creaturæ omnes testimonium perhibere Christo, *xii, 417*. Creaturam approximam quædam immensivera respulchra, *xxx, 270*. Creaturæ universæ, magnus quidam liber naturæ reversæ, *xxxv, 183*. Creatura non fruitor Deus, sed utitur, *iv, 444*. Quatenus utatur Deus ut vult creaturæ omnibus describitur, *xxx, 269*. Creaturæ voluntate Creatoris nunquam superat, *xi, 318*.

Creata quomodo amanda, *xvi, 475*. Creatura et bene potest amari, et male, *iii, 568*. Creatura non ob aliud perniciosa est amatori, nisi quia preponitur Creatori, *x, 100*. Creaturam Deo preponentes reprehenduntur, *xvii, 347*. Creaturam amor ebrietas, *xxv, 333*. *ibid. 29*. Nullam creaturam licet colore cultu qui soli Deo debetur, *ii, 348*. Creaturam qui colit ritibus seculæ et obscenis, his peccat in Deum, *ibid.* Ex creaturis assurgendum ad Creatorem, *xix, 75*.

Creatura Dei nulla mala, sed ea mala uti est malum, *xxx, 266*. *Vide MALUM, PECCATUM*. Creatura quomodo utendum ad fruentium, *xxx, 424*. Sine Creatoris amore nemo bene utitur Creatori, *xxxv, 270*. Creaturarum sui microscopi sunt damiatorumque solatia, non premia beatiorum, *ix, 295, 296*. Creaturæ perverse utens animam non effugit ordinationem Creatoris, *xi, 40*. Creatura quot modis assumitur ad significandum, *xxx, 279*. Creatura hominis in homine, *xxix, 301*. Creatura omnis parum corporalis, partim incorporealis, *xxxv, 287*.

CREATURÆ VERBEMERIT INSULTANT Manichæi, *xxvii, 166*. Credere non est turpe in religione antequam scire, *xxviii, 27, 28*. Credere in multis quam necessarium ad humanam societatem, *ibid. 32, 34*. Credere aliquando sine vitio est, aliquando cum vitio quando-

nam, *ibid.* 31. Credere inter et opinari quod distat, xxv, 424. Credentes ab opinantium temeritate quomodo alieni, xxxvii, 32.

CREDERE est cum assensione cogitare, xxxvii, 203. Creditur quod non capitur, xv, 401. Alia sunt, quae nisi intelligantur, non credimus: et alia sunt, quae nisi credamus, non intelligimus, xi, 468. Creditur ut intelligatur, xv, 401. Credere non idem est quod mensis aspectu contueri, xi, 410, 413. Creduntur absentia, praesentia videntur, 416. Credere nolle, nisi quod videas, perversum est, xix, 75. Credita videntur mente dicuntur, quomodo, xl, 416. Cum aliqua corporalia lecta vel audita quae non vidimus, credimus, fingat sibi aliquid animus in lineamentis formisque corporum necesse est, et hoc ad aliquid utile, xxx, 397, 398. Crede quod nondum vides, ne erubescas cum videris, x, 397. Credere vel non credere licet testibus vel testimoniis humanis, quantum ea momenti ad faciendam fidem vel habere vel non habere perpenditur, xi, 412.

Credere in Deum quid, xv, 338. Credere in Deum hoc est, credendo adhaerere ad bene operandum bona operanti Deo, x, 34. Credere est ad Deum accedere, xxv, 419. Non credimus in apostolum, vel in hominem, quare, xvi, 89. Vivis, si credis; si credis, efficeris templum Dei, xii, 27, 467. Credendum tres gradus, xii, 508. Fides in Christum praeparat et eradicat, xvii, 521 xix, 127. Quicumque in Christum non credit, damnatur, xx, 383. Credere Christum et credere in Christum differunt, xix, 222. Credere in Christum quid, xvii, 84. Credere in Christum hoc est, diligere Christum, xii, 167. Habere fidem quae per dilectionem operatur, xxvi, 73. *Vide FIDES.* Corde credere non sufficit, nisi et ore non negetur Christus, xxvi, 483, 484. Non perfecta credunt, qui quod credunt, loqui notant, xi, 362. Difficile est ut male vivat, qui bene credit, xviii, 84. Venire ad Christum est credere, xxxiv, 432, 433. Parvulus credere est baptizari; non credere autem, non baptizari, xxxvii, 302. Multi nolle se in Christum credere dicunt, quia nemo potest implere quod

jubet, xi, 151. *Vide FIDES.* Credis in Christum natum in carne, pervenies ad Christum natum de Deo, xii, 62. De Christo quid credendum, xx, 182, 218. *Vide CHRISTUS.*

Credere Evangelio donum Dei est, xxxvii, 73. Credere datur nobis a Patre, xv, 316, 317. Nemo credit, nisi qui audit a Patre; et omnis qui audit, qui didicit, venit, xxxvii, 70. Credendi voluntas unde, xxxviii, 403, 410. Ad credendum voluntas sine gratia non sufficit, xl, 505. Voluntas credendi non propterea Deo tribuitur, quod ex libero arbitrio est, quod cum creaturarum accipimus, xxxviii, 474. Qui nimium virtutis sibi tribuunt, non possunt credere in Christum, xvii, 84. Credere est opus Dei, et eadem ipsa iustitia, xviii, 84. Ipsum velle credere Deus in homine operatur, quomodo, xxxviii, 474. Et credere et homini operari, per Spiritum sanctum datur, et simul nostrum est, xxxvii, 61. Credere et velle, quomodo nostrum est, xli, 500. Difficilia non creduntur aut capiuntur, nisi donante Deo, xvii, 131. Credere nemo potest, nisi aliqua vocatione tangatur, xxxviii, 184. Ut credamus, misericordia Dei occurrit; et creditibus praestatur ut bene operentur, xli, 500, 501. Judaei et qui cum eis non credunt, voluntatis suae vitio non credunt, xl, 505. Pena justa fit, ut homines non credant excaecato corde, gratia vero gratuita, ut credant libera voluntate, xxxvii, 444. Possit aut non posse credere non prodest aut obest, nisi habita ratione praedestinationis, xxxvii, 498. Et si quidam naturaliter apti sunt ad credendum, si vel dicta vel facta quadam adhibentur, non adhibentur tamen si non sint ex praedestinatione, *ibid.* Non profuit Tyrus posse credere, quia non erant praedestinati: non obtinisset Judaeis non posse credere, si fuissent praedestinati, *ibid.* 138, 139. Cur illis datum sit ut credant, aliis non datum, inscrutabile iudicium est Dei, *ibid.* 142. Omnes gentes, non omnes homines omnium gentium credent in Christum, xli, 434.

CREDIBILITAS tria genera, xxxviii, 32. Ex eo quod Deus fecit, credibile fit quod promisit, xii, 121. Creditabilio-

rum fit fides ex incredibilioribus credulorum, xxxvii, 322. Creduntur vix, quae nullum laeta sunt, et si certa sunt, xlii, 26.

CREDULUM inter et credentem plurimum interest, xxxviii, 27. Creduli nomen pro vitio solet obijci, *ibid.* 26. Non nulli sunt spiritui credendum, xix, 530. *Vide FIDES.*

CREDITORIS et debitoris officium, vi, 513. Creditores suos Deus convenit ipsi ut recipiant, xviii, 419.

CRESCENS a Carta, xxxi, 999. CRESCENTIUS Marcellus episcopus, xvii, 98. CRESERE. Creverunt juvenes, pro, crescendo facti sunt juvenes, vi, 15. CRESCONIUS tribunus, xxxix, 359. *Vide insuper notam (8) ad calem voluminis.*

CRESCONIUS Adrumelinus monachus, xli, 190, 204.

CRESCONIUS episcopus Maximianista, xvii, 91.

CRESCONIUS alter Maximianista, xvii, 92.

CRESCONIUS grammaticus Donatista, xlii, 339.

CRESCONIUS nulla functione clericatus astrictus, xxxvii, 302.

CRESO Coniugiaciensis episcopus, xvii, 98.

CRICTICAM accessionem medici vocant, per quam transit ad sanitatem, ix, 448.

CRIUS Eneae uxor, lxx, 437.

CRIATUS Rex Argivorum, lxx, 339.

CRIATUS quintus rex Argivorum, lxx, 438, 439.

CRIMEN est peccatum grave, xv, 435. Crimina mortifera tria tantum esse quidam putant, xlii, 271, 272. Refelluntur, *ibid.* Satis est incertum de futuro crimen, quam certum de presenti eligere, lxx, 446, 447. Crimine falso delectari, crimen est verum, *ibid.* 447. Crimen falsum quod est calumnia, reum non facit hominem, nisi apud iudicem hominem, xi, 519. Quod ex quo natura est, homini crimen est, xi, 166.

Crimen alienum non maculat, xxxi, 116, 117, 129, 130, 440; xxxviii, 296; praesertim si ignotum, xxxviii, 296; xxxi, 416, 417, 129, 430, 440. *Vide*

MALI, PECCATA, TRADITIO. Crimina eliam vera sint, honorum charitati pro unitate in salute omnia toleranti, nihil nocent, xxxi, 134, 135. Crimina aliorum non fit participes, nisi qui iniqua agit aut approbat, *ibid.* 188. Et si a crimine longe simus, non tamen sine peccato, xi, 390. Nulli sine crimine esse possunt, nemo sine peccato, xxxiv, 427. *Vide PECCATUM.*

Crimina quaelibet in Ecclesia remittuntur, xxvi, 139, 140. Crimina eleemosynis non redimuntur, nisi vita mutetur, *ibid.* 144. *Vide PECCATUM.* Crimina criminibus aliquando non solum cantur, et supplicia peccantium non solum torquentur, sed incrementa vitiorum, xxix, 382. Criminationes ab Ecclesiae inimicis cum ipsa Ecclesia perpetui, gloriosum est, xxxiii, 29.

CRISTI monachi castigantur, xxxviii, 90, 91. Cur in Samuele aliusque antiquis coma laudabilis, *ibid.*

CRISTINA marty, xli, 20, 288, 291,

301; xx, 510; xxi, 342; xxi, 324. *Vide etiam notam (8) ad calem voluminis.*

CRISPINUS Calamensis episcopus Donatista, xxxvii, 429, 430, 473, 474. Hesternus tyro appellatur, xxxvii, 424.

CRISPINUS presbyter Crispini Calamensis, Donatista, xxxvii, 424. Ejus immanitas, *ibid.* Quare adversus Crispinum leges commotae a Catholicis, *ibid.* 425. Ad Theodosii filios provocat Crispinus, xxxvii, 425, 426; xxxix, 448.

CRISPINUS poena decem librarum auri per mansuetudinem Catholicam ferri non est permissus, xxxix, 45, 143, 146. Intercedente Possidio, xxxii, 425. Crispinus apud Hippocnem comparavit fundum, *ibid.* 95, 120, 127. Crispinus cum dubitavit occidere, *ibid.* 95, relapsum hereticum ferreus, *ibid.* 95, relapsum hereticum rechapitavit

Blapphantes metu et pecunia subactos, xxxix, 25.

CRISPINUS hereticus damnatus, xxxii, 268.

CRISPULUS episcopus, xi, 889, 424.

CRISPUS consul, xxxviii, 131.

CRICTICA metella, quae alis accessio dicitur, xxv, 414, 416.

CROCODILUS solus superiorum in man-

dendo partem movent, xxv, 456; xxxv, 392. Crocodilorum litus, ii, 410.
Xrosus inter et *Xrosos* discernitur, xx, 92, 93.

CRUCIATIBUS non delectatur Deus, sed iustitia nostra, nec queritur quid quisque patitur, sed quare, xx, 502. Cruciatius omnes qui corporaliter inferuntur, aut exercent conversos ad Deum, aut ut conatione ultime parent ad iuste damnationem aliquid perditur, vii, 499. Cruciatius corporis malos affligit, bonos purgat, xxvi, 187. Qui cruciatur, si inde nihil acquirit bono, dolet damnum salutis, iv, 38.

CRUCIATUS cum gehenna comparatus, quam levis, xxvii, 304.
CAUX. Crucis supplicium cur Christus elegit, xxvii, 219; xxix, 334. Cruceum ignominiosissimum mortis genus ideo suscepit Christus, ut non solum nullum mortem, sed etiam nullum mortis genus Christiana libertas fundidaret, xxviii, 168. Portans cruceum suum Jesus, grande spectaculum, xvi, 389. Quid significet quod Christus cruceum suum portavit, xx, 151. Titulus super cruceum, *ibid.* De cruce cur non descendit Christus, xxvii, 449. Cruce Christi vicior orbem terrarum, xviii, 105. Crux miscipala qua captus est diabolus, xxx, 121. Crucis virtute confuterunt haereticus, ut virga Moysi Mogorum serpentes, xxvii, 198. Videtur consummata nequitia hominum, qui crucifixerunt Filium Dei: sed eorum maior est qui nolunt recte vivere, et oderrunt precepta veritatis, pro quibus crucifixus est Filius Dei, vii, 174.

CRUX genus mortis pessimum, xv, 397. Crux supplicii nihil excruciatibus videtur, xii, 378. Crux jam de pena generis humani sublatam, modo nullus crucifigitur, viii, 75. Crux modo in penis recorum non est, apud Romanos, xv, 398. A locis suppliciorum fecit transitum ad fontes imperatorum, viii, 75. Jam in fronte regum, *ibid.* 324; xxi, 75. Jam 394. Christus de cruce sua vicit reges, et subjugavit ipsam cruceum in fronte fixit, x, 431. Jam in frontibus regum pretiosus est signum crucis, quam gemma diadematis, vii, 493, 494; xx, 467. Crux ignominiam in loco pudoris nostri constituit Christus, xii, 394. Cruceum suam

cur hic honoravit, xviii, 448. Qui tantum honorem dedit penis suis, quid servat fidelibus suis, vii, 493, 494; viii, 75. Cruceum Christi qui irident, a demoniis tanquam a lestis devorantur, viii, 335.

CRUX clavis Testamenti Veteris, xxv, 45. Clavis fuit, qua clausa aperirentur, viii, 317. Crux mysterio omnia revelata, xxi, 45. Crux Novi Testamenti signum, ut circumcisio Veteris, xxi, 369. Crux vinctus regni Christi, xxviii, 357. Tribunal fuit, non supplicium, *ibid.* 136, 157. Tribunal iudicis, xx, 328. Tribunal unde Christus insulstantem damnavit, confitentem coronavit, xxi, 182, 201. Crux Christi magnum candlelarum, xx, 532; xxi, 140. Crux schola et cathedra Christi, xx, 204; xxi, 128. Crux non ad potentie documentum, sed ad patientie exemplum a Christo suscepta est, xiv, 445. In cruce Christi abscondita erat virtus, sicut in grano numeri seminum latent, ix, 403. Crux ipsa et pro ipsis persecutibus facta est, viii, 272.

CRUX grande commercium, xxi, 174. Cruceum tollens, xviii, 520; xxi, 176. Quoniam crux tollenda ad sequendum Christum, xviii, 167. Cruceum ferre debet Christianus in presenti vita, xxviii, 342. Crux Christi amplectenda, ne mundi hujus gurgite abrepti sorbeamur, xxxix, 531, 332. Crux Christi, navis qua transeamus mare hujus saeculi, xiv, 402, 403. Cruce Domini portentur necesse est, ut ad patriam transeamus, xviii, 354, 355. Christianus debet perpetuo perdere in cruce, xv, 77. A cruce non recedendum, et ipsa ad patriam perducat, xiv, 402. Melius est non videre mente id quod est, et a Christi cruce non recedere, quam videre illud mente, et Christi cruceum contemere, *ibid.* Crux Christi non firmat adversus colivium morum pessimum generis humani, xxxix, 324.

CRUX non erubescenda, xx, 437. De cruce non erubescit Christianus, sed in fronte eam portat, xii, 394. Glorificationis est in cruce Christi, non in nostra iustitia, xix, 374. Crux medicamentum, xii, 394. Crux signum humilitatis, unde sa-

natur tumor superbia, *ibid.* Crux humilitatis, via ad esaludinem, xxi, 368. Crux lignum appellatur via, xiv, 397. Crux signum, xxv, 16; xvi, 277. Crux signum Ecclesiae inimicus superbi, xxi, 438. Crux Christi, signum Christi quod signum nisi adhibeatur, nihil recte perficitur in celebratione sacramentorum, xvi, 397. Crux, sepultura, et resurrectio Christi observanda in celebratione Paschae, xxxviii, 512. Crux signum in fronte, xviii, 403, 439; xxi, 370, 479; xx, 502; xxi, 59, 436; xxi, 527. Signatur signo Domine passionis in frontibus populi ad tutelam salutis, xxxviii, 341. Continuo se signant in fronte Christiani, si aliqua ex causa expavescent, viii, 437. Moriens adolescens signare se cepit in fronte, xii, 277. Goliae permissio in fronte, ubi crux signum non habuit, non est sine mysterio, xii, 426. Crux tanquam tropaeum in frontibus fidelium, xiv, 414; xv, 398, 477; xvi, 86, 389. Si porta in fronte signum humilitatis Christi, porta in corde imitationem humilitatis Christi, xviii, 439. Crux fidelibus est triumphus, et vexillum contra diabolum, xxvii, 98. Crux in fronte catechumenorum, xv, 69. Per cruceum signum catechumenus Ecclesia suscipit, xxvii, 90. Crux signum cancer curatus, vi, 246. Crux signum in vestibus baptizatorum apparet, xvii, 335. Crux clarorum virtus, xxx, 475. Crux Christi allegorice, xvi, 386. Crux nostra, mortalitas nostra, xli, 360. Cruceum suum quodam modo tollit, qui continentiam regi mortalitatem suam, xx, 454. Cruxes quatuor dimensiones, xviii, 163, 166; xxx, 415. Cruxes dimensiones quid significant, xi, 114; xi, 56, 135. Cruxes latitudo, longitudo et profundum omnem actionem Christianam describit, xv, 510. Cruxes latitudo, hilaritas; altitudo, expectatio retributionis de salumini iustitia; profundum secretum sacramenti, xxxviii, 512. Cruxis profundum, quod gratia alii detur, alii non detur, xix, 418. Cruxis crucis gradus ad columnam perducatur quemodo ascendendi, xxvii, 162, 163.

CRUX figura fuit arca Noë, xxv, 524. necnon Moyses manus extendens, xxi, 316. Lignum immissum in aquas ut dulces

fiarent, vi, 242. Littera Graeca, T, *ibid.* 586. Virga qua petra percussa est, *ibid.* 461, 462. Duo ligna cruceis per geminam percussione petrae significata, xv, 305, 306.

CRUCIFICIUM Christum scire magna sapientia, xix, 366. Crucifici sumus et re-urruimus in Christo, xvii, 3. Crux, sepultura et resurrectio spe et fide geritur, xxxviii, 512, 513. In cruce Domini crucifixus veteris hominis designatur, xviii, 42. Crucifixio hominis interiorum, penitentiam dolorem, continentiam salubris eructatus, xxx, 299. Crucifigendum in Christo similitudinis carnis peccati figura fuit et similitudo serpens per Mosen exalvata, xi, 512. Crucifigi mundo quid sit, xxvi, 38. Quis mundo crucifixus, et cui mundo crucifixus est, xx, 343. Cruceum hominis habere, apud Mauehas quid significet, xii, 368.

CRUCIFELTAS parens, misericordia serviens, xl, 219.

CRUX Christi non fracta, xxxiii, 183.

CRUCIUM quid et quomodo fiat, xvii, 5, 6.
CUBILE nostrum interius est cor nostrum, viii, 38, 319.

CRUCIUS geometricus sex cubitis nostrum aequalit, xii, 279; vi, 118. Per cubitum geometricum areae capacitas ad continentiam omnia animalia demonstratur, vi, 118.

CRUCIBUS occiduntur secundum Manicheos, cum deceptantur, xxxviii, 271.

CUICULUS, xxxii, 444.

CULPA etiam possum esse peccatis confusus est Julianus, xxxviii, 177.

CULTUS Dei unico verbo non potest exprimi, ii, 452, 453. Cultus, qui dicitur lativa, soli Deo debetur, *ibid.* 454, 456. Haec est religio Christiana, ut unus colatur Deus, qui non fecit animam beatorum, nisi unus Deus, xv, 259. Cultus Dei in quo constitutus est, xxxvii, 427. Cultus Dei amor eius, xxx, 491. Cultus Deo debitus est, vel aqua nostra, seu nos ipsos religionis rillibus consecrare, ii, 492. Homo fit similis ei quem adorat, xv, 52. Cultus Dei pietas: nec colitur ille, nisi amando, xii, 41, 352. Nobis

prodest colere Deum, non ipsi Deo, xxxix, 265. Colimus nos Deum, et colit nos Deus, xxvii, 76, 428, 631. Cultus Dei gratulius, vii, 349, 350; viii, 273; xvii, 448; xix, 352. Legis veteris servitus est, cum Deus colitur propter terrena, xvii, 385. Cultum Dei vilius pro pretio addit, qui pro illo terrenam felicitatem quaerit, *ibid.* 333. Cultus gratulius Dei solus animam satiat, xxx, 108. Colituris suis premium Deus ipse est, xvii, 435. Cultus Dei servilis quis, quis liberalis, xxv, 18.

CULTORIS VERI DEI DILI, *ii*, 454. Sancti conservi sunt nostri, non pro Deo colendi, xxi, 149, 150. Martyres honorandi, Deus colendus, xx, 429. Cultum Deo debitum impendi sibi horrenti sancti, *ibid.* 432. Cultus mortuis hominibus a Paganis impensus, *ibid.* 430. Cultus malorum decorum et falsorum, fornicatio, vi, 463, 464. *Vide* LATERIA.

CUMEA SIBYLEA multa de Christo cecinit, *ii*, 465. Cumaea vates aliquid de unico Salvatore in spiritu forte audiit, xli, 388. Cumaeum carmen, xvii, 47; xxxix, 293. Cumaea Sibylle tribuuntur carmina de Christo, nomine Erythrae vulgata, *ii*, 464.

CUMAEA COLONIA Graeca erat, *ii*, 123. CURIAE nuntiorum, xvii, 355.

CURTIA dea, quae curas infantum administrat, *ii*, 175, 182.

CUPIDITAS quid sit, *ii*, 168; xxxviii, 21, 23. Cupiditas est iniqua volueltas, xvii, 391. Cupiditas abusive dilectio dicitur, xxx, 405. Cupiditas vocatur amor, cum pravus est, vii, 210. Cupiditas est amor earum rerum, quas potest quisque inivius amittere, xxvii, 282. Cupiditas cum non additur cupis rei sit, hominis in malo potest intelligi, *ii*, 170. Cupiditas in malis flagitiosissime dicitur, xiv, 207. Non est vocanda cupiditas rerum quae propter aliquid requiritur, xxv, 433.

Cupiditatem nemo praeter Pelagianos negat esse malam, xxvii, 198, 199. Cupiditas mala non est a Deo, vii, 492. Nulla in Adamo ante peccatum cupiditas resistebat voluntati, xxxvii, 464. Cupiditas nos facit Deo dissimiles, *ii*, 441. Cupiditas culpabilis est non ex objecto suo, sed ex inordinatione sua, xvi, 168. Cupiditas omnium malorum radix, x,

307; xxxiv, 126. Cupiditates meretricis, xxv, 87. Cupiditas triplex, voluptatis, dominationis et cupiditatis, *iv*, 376; xxv, 281. Christus a diabolo tentatus est, *ibid.* Amor auri, laudis, fominarum congruentis cupiditas vel libido nominatur, xxvii, 520. Amor mundi, amor huius saeculi cupiditas dicitur, vii, 441. Cupiditates venositas et turbiditas, avidam rerum extra nostram potestatem constitutarum, pellit ex animo humilitas, xxxix, 450, 451. Ibi labor, ubi multa quaeruntur et voluntur, quibus adipiscendis et retinendis vigiliamus non satis est, *ibid.* Nescit cupiditas ubi finiatur necessitas, xxxv, 298. Cupiditates non finimur, sed augentur, si praesentia propter terrenas promissiones contemnamur, xvii, 540, 541. Cupiditas rerum aeternarum cupiditati rerum temporalium non debet misceri, xvii, 444.

Cupiditates non extinguunt res temporales, xi, 187. Plus augent cupiditatem illis qui res temporales possident, xii, 58. Cupiditas aeternam diem scalpit, ascendens, xxv, 47. Cupiditas visum, xii, 315, 316. Dominus rerum suarum quis, quinon est irrelitus cupiditate; qui autem cupiditate tenetur, possessus est, non possessor, viii, 366, 367. Cupide servans sua quae sint pericula, xviii, 593. Cupiditas temporalium quomodo in peccatum iniqua, xvii, 443. Cupiditas et libidines solent de repente successu terrene felicitatis existere, vi, 577. Cupiditas malus dominus, vii, 275.

Cupiditates omnes vitae huius sunt satellites, xxx, 482. Cupiditas pondus in abruptum abscissum, xv, 360. Cupiditas cum amencione tempestas est, xxvii, 348, 349; xxvii, 426. Omnia peccata deae res faciunt in homine, cupiditas et timor, x, 97. Cupiditas animi progressio; timor animi fuga, etc., xv, 517. Cupiditas et timor deae januae diabolo tentatori, xvii, 438, 439. Per quae intratur et regnat inimicus, xxvi, 208. Per cupiditatem diabolus regnat in homine, *ibid.* 180. Vincuntur invisibiles potestates, ubi vincuntur cupiditates, *ibid.* 181. Cupiditates pravae sunt porte mortis, vii, 208. Cupiditas peccatum vo-

catur, xxxvii, 151, 152. Cupiditate inferiorum quisque peccat, ix, 494. Cupiditas quanto major est, tanto quomodo efficit ad mala quae committuntur, *ibid.* Cupiditas quando est in membris nostris, lege quadam sua repugnat legi mentis, xi, 410.

Cupiditates aliquae nobiscum nascuntur, aliquae consuetudine factus, xii, 270. Cupiditas natura et consuetudine roboratur, xxxvii, 151. Cupiditas mundi initium habet ex arbitrio voluntatis, progressum ex iucunditate voluptatis, firmitermentum ex vinculo consuetudinis, xxvii, 14. Humana voluntas non libera dicenda est, quando vincitibus et vincensibus cupiditas est vincensibus et vincensibus cupiditas est vincensibus, quantum bonum, xxv, 195. Cupiditates quando valde sunt, eisque servimus, necessitates vocantur, vii, 403. Cupiditas frustrata veritatem in dolorem, *iv*, 159. Non tam satietas est de plenitudine cupiditatum, quam pressura, vii, 41. Cupiditas, sicut radix spinosarum, dulcem pluviam ad punitiones convertit, xii, 335. Cupiditatem omnem sua culpa consequitur, xxv, 26. In ipso animo, ubi appetitus voluntatis humanorum omnium est mensura factorem, tumoreque major non sentiens caecitate gravare, xxxix, 272. Animae cupiditates quomodo carnis dicantur, et quomodo curentur, xxxv, 243, 344.

Cupiditates quae putantur ad innocentiam pertinere et licitae, licet inique concessae, xxvii, 3. Cupiditas facti cives Babylonis, *ix*, 194.

Cupiditates male nascentes, parvuli Babylonis, xii, 283. Cupiditas, cum parvula est, elidenda, *ibid.* Cupiditas hic perimenda, ut consumatur; non differenda, ut ibi (in evo) satietur, xii, 317. Cupiditas in beatis nulla erit, xvii, 477.

Cupiditas aut charitatis sua quisque onus portat, xix, 407. Quanto sunt charitatis fortius meliora, tanto sunt infirmitati violentiora praesentia, xii, 102. Cupiditas et charitas quo differunt, xxx, 423. Regnat carnalis cupiditas, ubi non est Dei charitas, xxvii, 174. Merentur

homines pondere cupiditatis, et terrenis affectibus; et emergunt charitatis sublevatione et spiritus sanctitatis, xvii, 369. Pro sarcinis cupiditatis, suscipiende sarcinae charitatis, xix, 405. Cupiditas male subjugaverat, salubriter te subjuget charitatis, xix, 406. Cupiditates facilius reserantur in eis qui Deum diligunt quando loquuntur, xii, 253. Cupiditas minuitur charitate crescente, xxvi, 476 et seq. Cupiditatis minuende initium est Deum timere, xxxvii, 23. Quanto magis regnum cupiditatis destruitur, tanto charitatis augeatur, *v*, 47. Cupiditatum servitus tunc oneri est, cum ipse debere verberet, xxv, 171. Imminuendo malarum cupiditatum, sanctitatis est profectus, xxv, 415. Cupiditas cupiditate alia pellitur, *ibid.* 14. Multum interest utrum animi desperatione obli-viatur cupiditas, an sanitate pellatur, ruiatur cupiditas, an sanitate malarum, *ibid.* 15. Cupiditatum omnium vita victor est, qui subjugat amorem vitae huius, xx, 482. A concupiscentia dominato sola gratia Dei per Jesum Christum liberatur, xli, 499. *Vide* CONCUSPISCENTIA ET LIBERO.

Cupiditas ubi donata censenda sit, xix, 513. Cupiditas carnis exordia vel poenitentiam abluendo avidius relit, xiv, 289. Nihil tibi prodest si eges facultate, et ardes cupiditate, viii, 476. Non pecunia, sed avaritia damnatur, *ibid.* 477. Non attendi Deus facultatem, sed cupiditatem, xii, 206. Quis ex cupiditate ad ea quae fors sunt in hoc mundo nihil intendi sunt, per corvum ex arca dimissum significantur, xxvii, 332. CERVO cor puer voluitans et sagittans fingitur, xxvii, 333, 334.

CURSONES, in Cuposibus habitantes Donatistarum, xviii, 40.

CURVA finis delectatio est, vii, 475. Quisque curis et cogitationibus nititur, ut ad suam delectationem perveniat, *ibid.* Videt curas nostras qui scrutatur cor, *ibid.* Videt autem fines curarum, id est, delectationes, qui perscrutatur re-

nes, *ibid.* Securitatem hic cum vix sperare liceat, agendum ut curis exanuat inultibus, et indamur utilibus, xxxviii, 294. Cura est Deo de omnibus, quantum ad universitatis providentiam attinet: non est ei cura de bobus, hoc est, preceptum de illis homini non dedit, xii, 486. Inseful homo, Deus ut esses curavit, ut bene vivas non curas? x, 385. CURA ET QUI VULT, QUIS EST MANUS omnipotentis medici non refugiat, ix, 90. Si nolis curari, valus tuum admodum ut curis, *ibid.*

CURATOR, xxxviii, 426.

CURATOR, xxxviii, 142.

CURIA a cura dicta videtur, ii, 463, 464. Curia populi triginta quaque habet Roma, xii, 32.

CURATORUM trium contra tres Hortios certamen, ii, 128.

CURIOSITAS a cura nomen sortitur, inimica securitati, i, 307. Que mala facit turpis curiositas, xxii, 216. Curiositas dicitur desiderium scolorum, xvi, 476, 477. Cur se nuncupat, xvi, 271. Curiositas unum ex tribus vitiorum generibus, quibus omnia peccata concluduntur, vii, 195. De curiositate vitio, xxv, 271. Omnis anima indocita curiosa est, xxvi, 184. Curiositas quod comprehendit, minus miratur, xxxv, 393. Curiositate admodum ad consuetudinam veritatem, ix, 485, 486, 487. Curiositas tentatio, xviii, 103. Curiositas sensibus noxam querit voluptas gaudere, xxv, 272. Curiositas pericula, *ibid.* 126. Curiositas quique sensuum est impedimentum fidei, xviii, 616, 617, 618, 619, 620. Curiositas nimis terram dilectum, ut inutilium plerumque separant a Deo, nisi viuat charitas que ad spiritalia iuvant, xvii, 27. Curiosa attendere velit delatus Deo honor, xxv, 51. Curiositas tractandis questionibus tempus esse non debet his, qui suis saluti et Ecclesie utilitati studere debent, v, 203, 216. Curiosis questionibus non occupandum tempus, rebus impendendum melioribus, xxxviii, 277. Scripturarum persecutio in curiositate meclama, iv, 400. Curiositas sacris Litteris prohibetur, xxxvii, 317. Curiositas hominis carnalis tantum, non spiritalis, obargata est ab Apostolo, xxxviii, 93. Curiositatis pe-

na, iv, 477. Curiositate instigante divini honores diemonibus delati, xxvi, 581. Curiositas in comprehensibilia sunt iudicia Dei, xxxv, 394.

CURIOSUS in quo differt a studioso, xxxvii, 26, 27. Curiosos homines reprobre ac refranare inter curas Augustini vel maxima cura est, xxxix, 300. Homines curiosum genus ad cognoscendum vitam alienam, desiderium ad corrigendam suam, i, xxv, 328.

CURMA curialis, xxvi, 615.

CURMA faber ferrarius, xxvi, 616.

CURRERE proficere est, xxxiv, 40, 41. Quotquot in stadio nostro perseveranter currunt, omnes coronam accipiunt; et qui prior venerit, expectat ut cum posteriore convaleat, viii, 196.

CURSUM publicus, xxv, 410. *Vide nota (2) ad calcem voluminis ejusdem.*

CURTUS in abruptum terra hiatus se precipitem dedit pro patria, ii, 192, 254.

CURVUS, oppidum, iv, 247; xxi, 97, 98.

CURVITANCUS esse nimio, a paralyti, etc., cum baptizetur, salvis effectus est, iv, 247.

CURVATUS dicitur, qui se pronum fecit ad terrenas concupiscentias, viii, 433, qui terram sapit, xii, 413, qui peccatorum pondere pressus non se potest erigere, vi, 11, 41, 432.

CURVES, qui in prosperis laudat Deum, in adversis blasphemant, vii, 471. De inferioribus cogitare, hoc est dorsum curvam habere, ix, 341.

CUSTODIA. Lex qua conceduntur cui velit, triginta dies quibus agat sub moderate custodia, in ea civitate in qua detentus est, xxxix, 333, 354, 356.

CUSTODIRE, noturni temporis spatium significat, vi, 428.

CUTUPITA vocati sunt Donatiste in urbe Roma, xxxviii, 482.

CUTEM animalia quoadm ibi tantum movent, ubi sentiunt; quod non potest homo, ii, 207.

CYLINDRUS episcopus, xli, 239.

CYNA Petri, Ecclesia Christi, xxxii, 299.

CYNEDUS filius Flore, xxvi, 600; xxxvii, 232, 233.

CYNETE philosophi, i, 106. Unde dicit

sint, et in quo a ceteris differant, iv, 8. Cynicoorum habitus differentiam nullam facit in religione, iv, 48. Eos quaedam vite libertas atque licentia delectat, i, 106. Cynicoorum turpitudine et impudentia, lxi, 200; xxxiv, 214. Herulica Cynicoorum auxilia, i, 81. Hercules deus Cynicoorum, qui baculos gestavit ut Hercules clypeum, *ibid.*

CYNOCEPHALUS usum ex Numibus Romanorum, ii, 79. Cynocephalus ex Aegypto Romam venit, *ibid.* 124, 125.

CYNOCEPHALI, lxi, 388, 399.

CYNOMIA, canina musca, xvii, 226. Canino moris significat, x, 84.

CYRUS rex Persarum, ii, 173. Chaldeis etiam et Assyriis imperat, ter, 468. Cyrus quinquaginta millia Judaeorum ad iustaurandum templum regressi fecit e Babylonia, *ibid.*

CYPRIANUS beatus contristatus est in passione, modo consolatus est in corona, ii, 442; x, 212; xxxi, 122. Preconium Tascus, xxi, 400, 401. Carthaginiensis episcopus, xxxi, 449. Cyprianus qualis ante conversionem ad fidem, xxi, 114. Quam melioris, quam impie, quam detestatae vitae, xxi, 107. Cyprianus a cypro vere factus est, quando factus est Christianus, xxi, 445. In Cypranium gratie beneficia, *ibid.* 117. Cyprianus ex forensi oratore factus est predicator Christi, xx, 47; xxi, 415. Cyprianus linguam suam ab redundantia revocavit, et ad gravorem eloquentiam modestiorumque restrinxit, v, 76. Cypriani exilium, xxi, 97. Cypriani reditus ab exilio, *ibid.* 98. Inde regressus, in hortis suis manet, *ibid.* Cyprianus bonus pastor, xix, 483, 184. Cypriani sollicitudo pastoralis, xxi, 98.

Cypriani comprehensio a duobus apparitoribus, xxi, 98. Proconsulis verba ad Cyprianum, et huius responsum, xxi, 99, 100. Cypriani verba, *ibid.* In Cyprianum sententia, *ibid.* 101. Cyprianus martyri confessionem promissit, in fide permansit, sanguinem fudit, diabolum quem bibit, sanguinem fundere non dubitavit, xxxvii, 143. Cyprianus ab inferiore accepit sententiam, a superiore coronam, viii, 115. Cyprianus pro fide in Christum natum, martyrium passus,

xxxvii, 263. Locus in quo occisus est, sepulchri locus, vii, 400. Cypriani sepulchri locus, xxi, 417. Cypriani martyris mensa, x, 105, 123; xvii, 288. Apud Carthaginiem, xxxvii, 83, 630; xix, 125, 297; 298, 435; xxi, 102. Cypriani memoria, xxi, 404, 105. Altare erectum super ejus corpus, xxi, 121. Cypriani martyris memoria non proci a mari, xxv, 102. Cypriani nonnulli ad loca perechere, xxi, 104. Cypriani orationibus adjuvari optat Augustinus, xxxi, 366, et petii, 425. Nocte qua illucescebat solemnitatis beati Cypriani, Augustinus psalium LXXII exposuit, xl, 17. Cypriani episcopus et martyri Ecclesia Carthaginiensis nobilitate, xxi, 102. Cyprianus et passione et scriptis suis pro orbem clarus, *ibid.* 103, 116. Cyprianus aule exortam Manichaeorum haeresim martyrium passus, xxxiv, 274. Cyprianus multos ad vincendum diabolum, flagrantissimis exhortationibus accendit; xxi, 400, 116. Cyprianus spectacula dimittit, xxxvii, 14, 45. Cypranus a Pelagico cum debito honore commemoratus, xxxv, 60. Cyprianus Paganus, magna haeresis Pelagiana pona antequam nasceretur, xxxviii, 178. Cyprianus peccatum originale defendit, xxxv, 275. Cypriani testimonium pro originali peccato, xx, 591; xxxv, 60, 61. Cyprianus, pro fide de concupiscentie origine, Pelagianis futuris resistit, xxxvii, 432. Cypriani testimonium de gratia Dei, xxxv, 66.

Cyprianus alter sensit de baptismo, quam forma et constructio habet Ecclesie, xxxix, 292. Cyprianus baptismum Christi non esse apud haereticos et schismaticos censuit, xxxi, 382, 384, 388. Cyprianus nihil habet de baptismo apud haereticos nisi schismaticos datum, *ibid.* 399, 400. Fator in praeteritum, sic esse admissos in Ecclesiam qui fuerant alibi baptizati, ut deum non baptizarent, xxxviii, 201. A licet illos sine baptismo arbitretur, non credit tamen ab Ecclesie numeribus separari, *ibid.* Quid de salute baptizatorum extra Ecclesiam sentiret, xxxi, 283, 284. Cyprianus haereticos deum baptizandos docuit, *ibid.* 260, 272; xxxxi, 21. Unde in errorem

lapis est, xxxi, 277. Cyprianus excensatur, *ibid.* 260, 270, 271; xxxii, 373, 374; xxxiii, 21. Rationes Cypriani verisimiles potius quam vere, xxxi, 318, 319. Cyprianus circa baptismum, sicut Petrus circa circumcisionem erravit, *ibid.* 423, 428. Cyprianus ex fide Ecclesie eos corripit, qui ante octavo diem parvulum non baptizandum putabant, xl, 344. Ipse cum quibusdam episcopis, mox natum rite baptizari censuit, *ibid.* xxxiii, 395, 396. An censuit haereticos denovo baptizari, subdubitare videtur Augustinus, xxxii, 332. Cypriano pravum de baptismum sententiam fuisse affectam contendunt, xxxix, 202. Germanum ejus esse sententiam arbitratur Augustinus, *ibid.* 203, 222. Solius Agrippini auctoritate consuetudinem non iterandi baptismum mutavit, xxxxi, 318. Cyprianus sententiam mutavit post concilii plenarii definitionem, *ibid.* 260. Quid acturus fuisset, si quiescentis de baptismum fuit plenario concilio, conjicit Augustinus, *ibid.* 316, 318.

Cyprianus quam doctus et doctus, xxxi, 316, 376, 377. Cyprianus non mutaverit sententiam, ignoratur, *ibid.* 269. Signum de baptismum sententiam correvisse, et si non invenitur, non incongrue tamen existimatur, xxxix, 202. Cypriani sententiae de baptismum correctio forte suppressa est, *ibid.* Cyprianum suam de baptismum pravam sententiam postea aut correxisse in aequali veritate, aut hunc quasi novum cooperuisse uberae charitatis, et falo passionis purgatum fuisse censet Augustinus, *ibid.* 202, 322. Cur Cypriano veram de baptismum sententiam Dominus non revelarit, xxxi, 260, 261, 270, 319. et permisit de baptismum non recte sentire, *ibid.* 384, multisque excepit in eum Cypriani sententiam consentire, *ibid.* 387. Cyprianus fave Augustini sententiae de reprehensione Petri, xxxix, 113. Cypriani auctoritatem cur tanti habeant Donatistae, xxxiii, 238.

Cypriani concilium aut non est factum, aut a caeteris membris, a quibus ille non est divinus, superatum, xxxxi, 332. Cypriani concilium dum habet, xxxiii, 48. Cypriani auctoritate Donatistarum error obtunditur, xxxii, 202.

Cypriani auctoritas Donatistas confundit, nedum jurat, xxxi, 288; xxxii, 371. Cyprianus Donatistas sua auctoritate abluentes damnat, xxxi, 423, 430. Cypriani littere et fletum plurimum valent ad refellendos Donatistas, *ibid.* 223, 236, 236; xli, 332. Donatistas Cypriani auctoritatem in questione baptismi objicientibus, quomodo respondens, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cypriani et Donatistarum errorem quid distat, xxxi, 262. Argumentum quod ex Apostolo contra reprobationem opponunt recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 330. Cypriani auctoritas magis pro Catholicis, quam pro Donatistis proponenda, *ibid.* 284. Cypriani dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cypriani sanctitati nulli preiudicium error circa baptismum, xxxi, 313. Cyprianus etsi de baptismum aliter sensit, quam veritas monstravit, armentum tamen fuit in radice Christi, quod Patrum purgaret, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptismum sentiens, non deseruit unitatem, xxxi, 261, 271, 305, 322.

Cyprianus quantum dilexit unitatem Ecclesiae, xxi, 117. Cyprianus unitatis studiosissimus, xxxi, 203, 204, 205, et amantissimus, xxxix, 201, 202, 203, 322; xxxii, 400. Radicem non deseruit unitatis, xxxix, 203. Quam studiosum unitatis se exhibuit Cyprianus in concilio Carthaginiensi, xxxi, 380. Quantum unitatis charitatem coluit et custodivit Cyprianus, *ibid.* 365, 366, 383, 384, 387, 388. Cyprianus quanti fecerit unitatem corporis Christi, xxxii, 373, 374, 383, 384. Cypriani testimonium de unitate Ecclesiae, xxxix, 322. In Cypriano Deus ostendit speculum charitatis et unitatis, xxi, 117. Cyprianus in unitate manendum putavit cum eis, qui baptizandum post hereticos non censebant, xxxi, 376, 383, 384. Episcopos diversa sentientes a communione jure amoveri volebat Cyprianus, *ibid.* 389, 392, 409, 417, 421, 428, 430, 440, 453. Cyprianus a collegis suis multis non separavit se, sed graviter eos arguit, *ibid.* 202, 203, 204. Quando nam, *ibid.* 214. Cyprianus non tantum

collegas diversa sentientes toleravit charitatis patientia, sed et malos manifestos, xxxix, 165, 166. Toleravit avasitatem collegarum, *ibid.* etiam reverentiam collegarum, *ibid.* Cyprianus ejusque dearguit, *ibid.* et diversum a se sentientes, in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 453. Ecclesiam non esse deserendam docuit malos bonis permixtos semper docuit, xxxi, 373, 377, 378, 379. Cyprianus, xxxxi, 373, 377, 378, 379, 419. Cyprianus corrotus, non qua pro Christi nomine passus est, sed qua pro Christi nomine in gremio unitatis passus est, xxxix, 322. Cyprianus exemplo est Donatistis ab unitate non recedendi, xxxi, 263, 284, 285, 288.

Cypriani epistola ad Antonianum, xxxix, 204; xxxi, 316, 317, 329. ad Donatum, xxi, 114. ad Fidum episcopum, xxxv, 62, 63, 89, 90. ad Julianum, xxxi, 449; xxxii, 373, 383. Expenditur haec epistola, xxxi, 288, 289, 294, 293, 295. In concilio Carthaginiensi recitata est, xxxix, 201. Cypriani epistola ad Magnum, xxxi, 389, 440, 450. ad Maximum, xxxix, 323, 324; xxxii, 374, 375; xxxiii, 244. ad Pompeium, xxxi, 374, 388, 389. ad Quirinum, xxxv, 66, 71. ad Saturninum Maximum et alios, xxxi, 372, 373, 388, 389. ad Stephanum, *ibid.* 390, 400.

Cypriani epistola de Patientia, xxxv, 62. Labellus de Bono patientia, xxxi, 323, 365. Epistola de Lapsis, xxvi, 80, 91; xxxi, 323; xi, 270. Ex illis locis explicatur de parentibus peccatis, xxxix, 237. Cyprianus liber de Mortalitate, multis ac pene omnibus qui Eccle-

siasticis litteris amant, laudabiliter notus, xxxv, 62, 70, 164; xxxvi, 84; xxxvii, 459. Librum hunc quo sine scriptis, xli, 231. Cypriani epistola de Opere et Eleemosynis, xxxv, 69, 165. Tractatus de Oratione Dominice, xxxv, 66, 71, 144, 142; xxxvi, 14, 109, 111. Cyprianus omnia quibus recte vivimus a Patre nostro qui est in coelis, esse postcedenda docuit in libro de Oratione Dominica, xli, 206, 217, 230. Cypriani litterae, xli, 206, 217, 230. Cypriani brevis Testimonium, xxxvi, 60. Cypriani epistola de Unitate, seu liber de Simplificata praelectionum, xxxxi, 373. Epistola de Telo et Livore, xxxi, 321, 326. Cypriani stylus habet quaedam propriae faciem, xxxix, 203.

Cypriani encomium, xxxi, 290, 365, 384. Cyprianos ab invidia alienos, xxxi, 322. Cypriani animo, franco magna Dei, xxxi, 120. Cyprianus electum gramum, *ibid.* 109. lapsi pretiosus, xvii, 473. Sermones in natali sancti Cypriani, xxxi, 214, 220. Laus sancti Cypriani in Domino, *ibid.* 220.

CYPRIANUS unus Patrum Carthaginiensis concilii, xi, 380, 424. Cyprianus diaconus Augustini ad Hieronymum epistole peritorum, xxxix, 35, 43, 52, 147, 191.

CYPRIANUS a Thubursicubus episcopis Donatista a Primiano damnatus, xxxxi, 177. In lupanari deprehensus, *ibid.*

CYPRIANUS. Soranus auctor medicinae scriptor regem Cyprum, deformem maritum, conjugi suae, ne deformes pareret, proponere in concubitu formosam solere picturam; xli, 568.

D

DAECIANUS. Vincentius tormensis suis non tantum vastatus, quantum Daecianus, xx, 442. Vicit ergo Vincentius Daecianum vivus et mortuus, *ibid.* 443. Daecianus sive in corpus mortuum, *ibid.* 447. Vincentii coram Daeciano fortitudo, xxxii, 256. Vincentius Daecianum, vivens et moriturus, victor, *ibid.* 237.

DACTYLOSCOPUS dicitur, ligulus, unde Dactyloscopus, xxxvi, 244.

DAEDALI fabula, xli, 448; xxv, 461.

DAEMONIUM definitio secundum Apuleium, xi, 426. secundum Plotinum, *ibid.* 388. Demones ob scientiam sine nominati, *ibid.* 444. Daemonum scientia sine charitate, *ibid.* Demones Angelos